

10.1.66, יום ב'

באחד ביאנואר 1966 עליתי לפנות ערב לירושלים - לחוג התנך בבית הנשיא.

יגאל ידין סיפר על מציאת פרקי תהלים וקטעים אחרים מהתנך במערת קומרס ע"י כידוים,

ומחירם נדרש מיליוני דולרים. לפי שעה נרכשה רק הזכות לעיין בהם והופיע ספר של סגדרם

הדן בחוכן הקטעים. יגאל הצליח לרכוש מיהודי קטעי פרקי תהלים, בהם גם פרקים שאינם בהנף

שלנו, (ישנים בתרגום השבעים ובתרגום הסורי). אחריו הרצה¹ שיגפולד על ספר החזרה שנמצא

בימי יאשיהו (הרוב סבור שהכוונה היא לספר דברים) ונתקיים וויכוח שנמשך עד כמעט אחת

עשרה בערב (החלו בשבע בערב) ונשאיתי ללון בירושלים ובבוקר מצאתי עצמי מצונן וניחר.

חזרתי אחרי הצהריים לת"א, וראיתי פולה בבית החולים (לדעת הרופא תצטרך לשהות עוד כשבועים

בבית החולים) וניגשתי הביתה לחרתק למטה גם אני. רק שלשום הרשה לי דר. חלבין² (ביקר אותי

גם ד"ר שיבה) לעזוב המטה אבל לא לצאת מהבית עד היום.

היום בא חדי - הוא נסע ללוויה של רבקה זיו בכפר (היא נפטרה שלשום

בבית חולים איכילוב. פולה שוחחה אחה בבית החולים ביום ששי, 7.1.66).

ח. דיבר על לבי שאקבל הזמנת ציוני אנגליה שרוצים לסדר לכבודי ארוחה - יכונסו כל ראשי

התנועה מהארץ וארצה על הנגב. רוצים לאסוף באוחו ערב חצי מיליון ל"ש, 10% יוקדשו למדרשה

בשדה בוקר. הארוחה תיערך או ביום 15 או ביום 29 במרס. הסכמתי להצעה.

שלחתי ע"י חדי מכתב לישראל זיו - תנחומין למות רעיתו.

אחמול³ ערכתי חשבוות לשאלות שהביא לי יגאל בבוקר בשביל "חיוס" - עתון שהתחיל

להופיע מחר, כנראה מטעם גחל.

כתבתי אחמול פרשה פ"ח מהספר "במדינת ישראל המחודשת", והיום כתבתי חצי

פרק מ"ו.

- שלשום בא אצלי אורה יקר. היה מתנדב לצה"ל בימי הקרבות. קראנו לו בשם הריס.
שם משפחתו האמתית גרוניק. הוא חי היום בפריס. קיימנו שיחה מענינת (ומאלפת) על גרמניה
וצרפת, לדבריו גרמניה נוסה עכשיו להתקרב לרוסיה ולארצות הקומוניסטיות במזרח אירופה,
כי היא מתיאשת מארה"ב, המסרבת לשתפה בנשק האטומי וגם נוסה לרכוש השווקים של מזרח אירופה.
לדבריו עמי מזרח אירופה מחשיבים התעשייה הגרמנית.

11.1.66, יום ג'

הבוקר סלפן לי זכאי בא אצלו שמעון קושניר (מהמפייסים) ואמר לו שיש לגייס
חברי המפלגה שיחזירו כרטיס החברות (במפא"י) לאחר המנוי של שפירא לשר משפטים. מסופקני
אם יגויס - אבל נמצא לפחות אחד במפאי שסלד מרוה"מ ומשר המשפטים שלו.

- חברים שבאו אצלי מספרים על ההמרמות רבה בקרב חברי מפא"י על הכנסת שמעון
שפירא לממשלה במקום דב יוסף. הפעם לא מעט אשם גם דב יוסף - שרימה את עצמו אם כי אילו
היו עיניו פקוחות לא היה חי באשליות לגבי מר לוי אשכול.

- ביקרתי אצל פולה, והיא הרגישה שאינני בכל טוב וממדה החום ונמצא שיש לי
37,4 מדרגות חום. היא רצתה לשוב הביחה אבל התנגדתי לכך.

12.1.66, יום ד'

בבוקר יצאתי לירושלים - להצגת הכנסת.

רוב הזמן ישבתי עם חברים במזנון. דיברתי כ-18 דקה על ישוב הנגב והעלאת
האליטה מארצות הרוחה - בכוח המדינה, ולא ההסתדרות הציונית. שמעתי את נאומי של שמעון
פרס - בקורת על המדיניות של אשכול - ונאום התשובה של אשכול. הוא ההווכח עם שמעון וגם
בגין, ובלי להזכיר את שמי - גם אחי. הדבר המכוער ביותר שעשה עד היום אשכול - הוא סנוי
י.ש. שפירא לשר משפטים במקום דב יוסף. זה השכר שקיבל על היותו קסיגור ב"משפט" נגד